

COMUNITAT CRISTIANA DEL
MONESTIR DE SANT PERE
DE LES PUEL·LES

full informatiu

Anglí, 55 – BARCELONA – tel. 932 038 915

www.benedictinessantperepuelles.cat

2a època – núm. 141 – desembre 2015

Aprendre a esperar

Ben mirat, l'espera forma part de la nostra vida quotidiana; ens hem d'esperar per tot, tant per les coses més senzilles, com per les més importants i decisives; i en aquest món de presses, d'immediatesa, de neguit per moltes coses en què estem submergits, val la pena arribar a trobar el sentit de l'espera, la saviesa de saber esperar.

L'espera no és un moment perdut, un parèntesi en la nostra vida, sinó un kairós, un temps de Déu, com ho són tots els moments de la nostra vida. Esperar ja forma part de la mateixa cosa que anem a fer, ens permet fruir-la anticipadament.

L'espera ens educa perquè ens diu qui som veritablement i com afrontem en realitat la gran aventura de la vida: de manera reflexiva, profunda, o bé fragmentada, impulsiva, utilitària. La capacitat

d'esperar és la capacitat de resistir, de créixer, de fruir, de tenir esperança.

*L'espera ens ajuda a prendre consciència del temps present, ens allibera de ser esclaus del futur, ens permet pensar en altres opcions si no ens arriba allò que esperem. **La nostra manera d'esperar** és el que determina la qualitat de la nostra vida humana i espiritual.*

L'Advent, el temps d'espera previ al Nadal, és un model de com hem d'esperar. És una recerca enmig de la fosca, una crida a viure plenament desperts i estar atents a l'acció de Déu en nosaltres, és una crida a descobrir la llum que tenim dins nostre, que potser està una mica apagada, i esperar que torni a brillar de nou. Tot el que fem al llarg de les quatre setmanes: la corona d'Advent, les pregàries, els textos

que llegim en la litúrgia, els cants i també els gestos de solidaritat amb els més pobres, ens ajuda a preparar-nos interiorment per donar més relleu al que viurem per Nadal, i que en certa manera ja anticipem, ja celebrem mentre ho esperem . El crit repetit una i altra vegada: Veniu, Senyor!, ens fa créixer en la necessitat i el desig de la seva vinguda, però no ens treu la certesa que ja el tenim

entre nosaltres, tot i que un dia es manifestarà plenament.

L'espera contemplativa de l'Advent, l'espera plena de sentit, és el que fa del Nadal una experiència en lloc d'una festa qualsevol. És la festa que ha d'impregnar tot l'any de tendresa, de humanitat, de vida, de llum...

CATALINA TERRATS

Des de la comunitat

TROBADA DE LA COMUNITAT

del dia 25 d'octubre de 2015

Assís

La reunió va començar amb la presentació del Centre d'Accollida Assís. La Josefina va explicar els inicis d'Assís, fruit de detectar una necessitat del barri i de voler fer alguna cosa més que donar almoïna, aliments, roba. El Centre vol oferir una atenció, una relació humana i una llar acollidora a les persones del barri, especialment les que viuen al carrer.

Posteriorment Jesús Ruiz explica les seves experiències en els vuit anys que porta al capdavant de l'entitat. Assís vol acompanyar les persones que ningú acompanya, seguir a les persones que ningú no vol, acompanyar incondicionalment sense jutjar.

Assís atén 150 persones cada dia, 1400 persones l'any. Compta amb 250 voluntaris per atendre les persones en l'atenció directa, indirecta i en l'administració. Es fa un recull també de les diverses activitats que es fan: les activitats lúdiques (música, futbol), la formació, la inserció laboral. Assís ofereix un habitatge estable, en vuit pisos, a trenta persones. El 95% d'elles a finals de 2014 ja tenien ingressos propis i poden col·laborar en les despeses de l'habitatge. Acaba explicant el projecte Assís Verd, del qual en parlem més endavant en aquest butlletí. Podeu saber-ne més consultant el web www.assis.cat.

Altres qüestions tractades:

- La Catalina explica que les reunions de la comunitat es faran a partir d'ara cada dos mesos.
- Convida tots els presents a participar en l'elaboració del *Full Informatiu*: el disseny, els continguts, etc.
- Es torna a explicar el projecte educatiu del pare Agustí Goytisolo. S'ha penjat informació més extensa a l'entrada de l'església, i es recorda que amb quinze euros es pot pagar l'educació primària d'un nen durant un any.
- Es decideix que de la caixa solidària es farà una aportació mensual per cobrir les despeses de l'església: llum, calefacció, culte...

De moment queda aturat el projecte que va explicar la mare abadessa d'acollir una família marroquina, una mare i un fill minusvàlid, perquè estan pendents del tractament mèdic que li han de fer a l'Hospital de Sant Joan de Déu.

La propera reunió per al diumenge **17 de gener del 2016**.

Acabem la reunió amb una mica d'esmorzar-aperitiu.

Burkina Faso

Volem agrair a les persones de la comunitat la seva generositat al col·laborar amb la seva almoina perquè els nens i nenes de Burkina Faso puguin tenir accés a la escola. Hem recollit 500 euros que hem fet arribar al pare Goytisolo. Hem deixat els sobres al costat de la bústia solidària perquè pugueu continuar col·laborant. Els jesuïtes fan una feina molt valuosa amb les dones i els nens que són els més vulnerables en un país amb molta violència.

Des de la Fraternitat

La nostra Fraternitat de laics de Sant Pere de les Puel·les començà el curs el dia 17 de octubre. Aquest any ens trobarem el tercer dissabte de cada mes a les onze, per tal de fer possible una continuïtat de treball fins a la pregària de les vespres amb la comunitat.

El treball dels primers mesos consistirà en la reflexió de la butlla del papa Francesc *El rostre de la misericòrdia*, per la riquesa del seu contingut i l'actualitat de la realitat com a cristians en el nostre món.

Tenim el projecte, durant aquest curs, de treballar els salms i la Regla de sant Benet, així com la sortida a Puiggraciós d'un cap de setmana.

Aquest curs comptem amb la incorporació d'un nou membre a la Fraternitat i esperem poder compartir junts la vida i la fe.

El dia 18 de octubre un membre de la nostra Fraternitat va ser ordenat diaca permanent pel bisbe de Sant Feliu de Llobregat. En donem gràcies a Déu pel do de ser servidor de la Paraula i de la comunitat cristiana.

Agraïm un any més la assistència a la nostra fraternitat de la germana Maria-Lurdes que ens acompanya en el nostre desig d'avançar pels camins de l'Evangelí i seguint l'espiritualitat de sant Benet.

La comunitat fa possible el nostre creixement al redós del monestir compartint la vida i la fe amb el seu recolzament, facilitant-nos tot allò que necessitem per fer realitat les nostres trobades.

MERCÈ MANZANO

Des d'Assís

ASSÍS VERD

Així s'anomena el projecte de formació que des de fa tres anys es realitza en el Centre d'Acollida Assís. Té per objectiu l'organització de cursos en horts urbans i compostatge i la seva posterior projecció laboral.

Aquest projecte està destinat a persones sense llar, usuaris del Centre. Pretén ser una eina de motivació i capacitat mitjançant la formació que reben tant amb classes teòriques com pràctiques orientades al coneixement de tècniques de manteniment d'espais de cultiu urbà, centres d'aprofitament dels residus orgànics, tècniques de compostatge i la instal·lació d'horts urbans, ja sigui al terra directament o en taules de cultiu

tipus jardineria. Aquestes activitats afavoreixen la recuperació d'habilitats personals, socials i laborals. En finalitzar el curs, els alumnes obtenen el reconeixent de Tècnic de Manteniment de Jardins, Horts Urbans i Compostatge. Hem de dir que alguns dels alumnes que l'han realitzat posteriorment han trobat feina.

Diferents entitats públiques i privades han signat convenis de col·laboració per a la cessió temporal de terrenys de la nostra ciutat, la qual cosa permet el desenvolupament del projecte. El monestir de Sant Pere de les Puel·les ha cedit una part del seu hort per a aquest projecte. Assís s'encarrega del cultiu i sostenibilitat del terreny cedit amb la col·laboració d'un equip de professionals i voluntaris que, cal dir-ho, fan una tasca d'acompanyament magnífica.

El nostre desig és poder mantenir i millorar aquest projecte de inserció sociolaboral per l'acceptació i satisfacció que manifesten els alumnes que fan els cursos. Per aquest motiu el donem a conèixer.

JOSEFINA BASSETS

Testimoniatge

SANTIAGO AGRELO,
franciscà i arquebisbe de Tànger

Veure i sentir

A les tanques de Ceuta i Melilla tot està dissenyat per veure i sentir: cables de detecció tridimensional, càmeres de vigilància, sensors de so, de moviment i tèrmics; i, a una banda i l'altra de la frontera, dos exèrcits d'ulls i oïdes atents a un petit món d'homes, dones i nens a la recerca de pa.

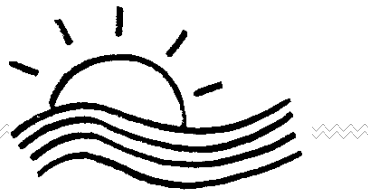
El que és sorprenent, el que és escandalós d'aquest dispendi en recursos tècnics i humans per veure i sentir és que no està orientat a l'encontre, sinó al rebuig; no està orientat a la hospitalitat, sinó a la crueltat; no està orientat a la solidaritat, sinó a la xenofòbia; no està orientat a la compassió, sinó a la repressió. Per veure i sentir, els cristians no necessitem càmeres de vi-

gilància, sinó ulls de misericòrdia; no necessitem sensors de so, sinó oïdes atentes al calm dels pobres; no necessitem tècnica, sinó cor; no necessitem raons, sinó fe. Per veure i sentir, necessitem adquirir mirada i oïa, cor i fe de Jesús de Natzaret.

Els cristians no podem deixar aparcada a casa la mirada de Jesús sobre els pobres; no podem deixar de ser, com Jesús, un evangeli per als pobres; no podem deixar d'anar, com Jesús, amb l'evangeli als pobres, tot i saber que aquest camí no deixa beneficis ni al banc ni a les butxaques. Diguem-ho així: els cristians no podem separar acció política de fe professada, com no podem ni volem separar política de llibertat, política de justícia, política d'humanitat. Jesús va fitar amb ira aquells que ignoraven la necessitat de l'home (Mc 3,5) i va mirar amb compassió el pobre.

Fragment de la conferència
«Fronteres contra els pobres fronteres contra Crist»
extret de *Papers de Cristianisme i Justícia*,
suplement del Quadern 196 de CJ (nov. 2015)

Des de la reflexió

DESAMOR I FANATISMES

El mostrar de crueltats és molt vast en la història. El bé és creatiu i difusiu en si mateix, però el mal, o més concretament, la maldat, s'expressa de maneres molt diverses i devastadores. La crueltat, en les seves diferents formes, és una constant al llarg de la història de la humanitat. Forma part de la dimensió obscura de l'ànima, de la zona ombrívola. No cal ser historiador per constatar que la crueltat, l'explotació de l'home, la humiliació i la vexació, la violació, l'esclavitud i totes les formes de servitud i espoli són pràctiques que travessen imperis, nacions, estats i revolucions.

L'opció pel Crist exigeix tolerància zero envers qualsevol forma de crueltat infligida a les persones. La intolerància a la crueltat, però, s'exerceix amb la paraula, amb els bons exemples, amb l'educació i la no violència.

La crueltat infligida als innocents desperta en Jesús un sentiment de compassió, però aquesta compassió, lluny de ser un sentiment paralitzador, una debilitat del cor, és una força activa que té com a missió redimir l'altre de la seva circumstància. És la paràbola del bon samarità. En tot ésser humà sensible subsisteix un profund dolor a causa de totes les situacions que passen al món i a tots els sofriments infligits a l'ésser humà. Fins i tot l'agnòstic desitja creure en una justícia universal, en una forma de compensació; necessita creure que la víctima serà reconeguda i que el botxí, finalment, pagarà pel que ha fet. La lluita contra la crueltat, en totes les seves formes, és una constant en la saviesa pràctica de Jesús, però també una nota comuna a les grans tradicions espirituals de la humanitat.

FRANCESC TORRALBA
extret del llibre *Jesucrist 2.0*

Racó de lectura

Entendre les religions

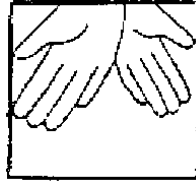
JOAN ESTRUCH, Editorial Mediterrània, 2015

Entendre les religions és el fruit de més de quaranta anys de docència que Joan Estruch ha acumulat en la seva història com a professor de Sociologia a la Universitat Autònoma de Barcelona.

Amb aquest llibre Estruch dóna continuïtat al seu propòsit de fer entendre el fet religiós, desgranant les grans qüestions que l'envolten i, quan s'escau, obrint nous debats al lector: què són les religions, com s'han explicat al llarg del temps; el pluralisme religiós, els fonamentalismes...

Llegir aquest llibre pot ser, com diu Salvador Cardús al pròleg, «com una introducció a la sociologia, com un exercici de comprensió del món contemporani i, per poc que s'hi atreueixi, com un exercici de reflexivitat sobre un mateix».

Sens dubte, una lectura apassionant.

DIGUEM «SÍ!» AL TEMPS D' ADVENT

Senyor Jesús!

Dir «sí» a la fe i a l'esperança
és moure tots els nostres ressorts en aquest temps privilegiat
de l'Advent i Nadal,
i a tots els temps del nostre calendari.

Creiem que la vida té sentit de ser viscuda.
Per això diem «sí» a la vida.

Creiem que per Nadal visites els nostres carrers,
les nostres coves, sobretot la nostra casa de dintre.
I et diem «sí»: “entra i instal·la-t'hi».

Creiem que el teu Esperit ens acompanya
pels camins que porten cap a Betlem.
Per això diem «sí» a superar les nostres pors i les nostres mandres.

Creiem que és el teu Esperit el que ens fa sortir
a l'encontre de la germana i del germà.

Creiem que l'Advent i el Nadal només poden ser viscuts
des de la justícia i l'esperit de fraternitat.
Per això diem «sí» a creure en l'amor.

Creiem que l'Esperit d'Advent i Nadal
treu el cap en qualsevol racó del món,
perquè en ell vivim, ens movem i som.

Creiem que tot això és veritat,
perquè naixent a Betlem ens has dit que «sí»,
que malgrat tot ens estimes. Amén